

РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ: ПРО МІСІЮ, РЕАЛІЇ ТА МАЙБУТНЄ

Науково-педагогічна традиція Центральноукраїнського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка, одного з найстаріших та найпрестижніших ВНЗ регіону, має давню історію. Вона сягає далекого 1881 року, коли при громадській жіночій гімназії міста Єлисаветграда був відкритий VIII додатковий педагогічний клас, де готували вчительок початкових шкіл.

Нині університет складають 8 факультетів, де навчаються орієнтовно 4 тис. студентів за 64-ма спеціальностями. А ще аспірантура, де готуються кандидати наук за 5-ма спеціальностями, доктори філософії за 6 спеціальностями, та докторантура — за п'ятьма. Науково-освітній процес забезпечують 43 доктори наук та 242 кандидати. Серед них статус молодого вченого має 41 науково-педагогічний працівник.

За необхідності підвищення ролі молодих вчених у формуванні наукової політики, відновлення наукового потенціалу держави, посилення роботи з науковою молоддю та залучення молодих учених до наукової діяльності в Центральноукраїнському державному педагогічному університеті було вирішено створити Раду молодих вчених.

Відповідно до «Положення про раду молодих вчених», рада є колегіальним виборним дорадчим органом, що утворюється для забезпечення захисту прав та інтересів молодих вчених ЦДПУ. 13 грудня 2016 року

обрано новий склад Ради: Трифонова Олена Михайлівна (голова ради, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізики та методики її викладання), Ткаченко Ірина Анатоліївна (заступник голови), Сільченко Юлія Юріївна (секретар), Логвінова Ярослава Олексіївна (факультет фізичного виховання), Мельничук Сергій Константинович (факультет педагогіки та психології), Базака Роман Вікторович (факультет філології та журналістики), Казначеева Марія Сергіївна (природничо-географічний факультет), Дереновська Олександра Вікторівна (мистецький факультет), Босенко Наталя Петрівна (факультет історії і права), Макаруч Олег Петрович (фізико-математичний факультет), Чорна Олена Олегівна (факультет іноземних мов).

«З огляду на тенденції розвитку української науки», — коментує Олена Трифонова, — «до основних завдань Ради молодих вчених ЦДПУ ми відносимо консолідування й об'єднання зусиль молодих вчених у проведенні науково-дослідної, пошукової, творчої діяльності; залучення молоді до участі у вітчизняних та закордонних грантових і стипендіальних програмах, різноманітних проектах, конференціях, семінарах, що забезпечує інтеграцію молоді до світового та європейського дослідницького простору».

Олена Чорна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики зазначає: «Рада молодих

учених — місце, де новітнє бачення розвитку країни, об'єднуючись із науковим світоглядом, творить нові перспективи та можливості. Можливості для самореалізації молодих науковців, для диджиталізації досвіду, для вироблення стратегій розвитку науки, які йдуть не «вглиб», а в перспективу. Місія РМВ — створити колаборацію юнаків і юнок, що науковими методами прагнуть змінити реальність сучасної України».

За словами Олени Трифонові, на шляху свого творчого розвитку члени ради, молоді вчені стикаються з низкою проблем, насамперед фінансових: за майже сталої платні зростають ціни на друк статей, видання монографій та посібників, стажування (особливо закордонні). Через це частина талановитих молодих науковців змушена покинути освітянську та наукову діяльність і йти в інші сфери, чи від'їжджати за кордон.

«Крім того, — зауважує Олена Михайлівна, — наявна проблема низької матеріально-технічної бази закладів освіти та наукових установ. Також дошкуляє майже повна відсутність довготривалих наукових закордонних стажувань: узяти в них участь вдається одиницям».

Попри наведені проблеми, молоді вчені мають ґрунтовний науково-педагогічний набуток. «Члени РМВ беруть участь у міжнародних проектах, мають закордонні публікації, здобувають премії та стипендії від органів влади на розвиток і впровадження

їхніх ідей в Україні», — зазначає Олена Чорна.

Згідно з даними сервісу Google Scholar, індекс Хірша (показник впливовості науковця, колективу науковців, наукового закладу або наукового журналу, що базується на кількості публікацій та їх цитувань) Ради молодих вчених становить 9, 10-індекс (це індекс, що використовується Google Scholar для динамічної оцінки публікаційної активності наукових організацій, окремих колективів, наукових періодичних видань і вчених, що розраховується на основі бібліометричних показників дорівнює) — 9, загальна кількість цитувань праць молодих вчених — 585.

У вересні цього року Олена Трифонова та Ірина Сундукова, у складі делегації вчених ЦДПУ ім. В. Винниченка, узяти участь у закордонному стажуванні «Підвищення ефективності професійної підготовки у ВНЗ». У рамках стажування вони мали змогу ознайомитися з освітнім процесом у вишах Польщі та Словаччини: Wyższa Szkoła Techniczna w Katowicach (Польща), Ekonomická Univerzita v Bratislave та Vysoká škola Ekonomie a Manažmentu (Словаччина).

Своїми спостереженнями поділилася Ірина Сундукова, кандидат психологічних наук, викладачка кафедри теорії й методики фізичного виховання: «Навчання у Вищій технічній школі в Катовіце починається 1 жовтня, а завершується наприкінці липня; магістратура триває 2 роки.

На високому рівні диджиталізація процесу навчання, навіть залікові книжки в студентів електронні. Наші польські колеги, — згадує Ірина В'ячеславівна, — розповіли про те, що в Польщі поважають та цінують звання професора, навіть поліціант може змінити своє ставлення до зупиненого водія, коли дізнається, що перед ним учений».

У перспективі, окрім наукової діяльності, Рада молодих вчених має надію на власний кабінет, оснащений сучасними інформаційними технологіями, на певний бюджет для виконання базових завдань ради.

«Дуже важливо, аби Рада молодих вчених, як консультативно-дорадчий орган, посилила адвокаційний напрям своєї діяльності. Це створить можливості говорити про запити молодих вчених, їхні проблеми (зокрема, дискримінація за віком, невідтримка молодого вченого на посаду доцента тощо). Цінність ради — посилення комунікації між молодими вченими, обмін досвідом та адвокація спільних інтересів», — ділиться думкою Ірина Ткаченко, заступник голови ради, кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики.

Нагадаємо, що всю інформацію про новини та поточну діяльність Ради молодих вчених можна почерпнути зі сторінки на офіційному сайті ЦДПУ та з профілю у Google Scholar.

Роман Базака

старший викладач кафедри журналістики факультету філології та журналістики

ДАЙДЖЕСТ НОВИН

Золота медаль ЦДПУ імені В. Винниченка на міжнародній виставці «Інноватика в сучасній освіті»

22-24 жовтня 2019 року в столичному Палаці дітей та юнацтва відбувалася XI Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті», яку організовує та проводить компанія «Виставковий Світ» за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України, Національної академії педагогічних наук України.

На цьому форумі представляли найновіші досягнення у сфері освіти й науки та обміну передовим досвідом, у межах Одинадцяті міжнародної виставки «Інноватика в сучасній освіті» відбулася урочиста церемонія нагородження учасників-переможців конкурсів з тематичних номінацій. ЦДПУ імені В. Винниченка виборозило золоту медаль у номінації «Упровадження інноваційних підходів, методів і форм при викладанні предметів природничо-математичного циклу»!

Студенти факультету іноземних мов ЦДПУ допомагають організувати обласний фестиваль

14 жовтня вся Україна відзначала День козацтва та День захисника нашої Батьківщини. Саме з цього приводу у Кропивницькому, на Козачому Острові, проходив обласний відкритий фестиваль молодіжної активності «Козацькі скарби». Відвідувачі мали змогу насолодитися справжнім козацьким кулішем та виступом народних колективів та вокальних гуртів, виставкою військової техніки та сучасної зброї. Фестиваль проходив за участі 11 команд юнаків та дівчат з різних навчальних закладів Кіровоградської області. До організації свята долучилися студенти-волонтери факультету іноземних мов Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Експерсія-подорож студентів ЦДПУ до педагогічно-меморіального музею В.О.Сухомлинського

10 жовтня студенти Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка здійснили цікаву експерсію-подорож до педагогічно-меморіального музею В.О.Сухомлинського, що знаходиться в смт. Павлиш.

Павлиш – це невеличке селище, яке стало відомим у межах країни і поза нею завдяки загальноосвітній школі №1 I-III ступенів-ліцею імені В.О. Сухомлинського, у стінах якої знаходиться педагогічно-меморіальний музей. Цікаво те, що меморіальною частиною музею є квартира, де жила сім'я Сухомлинського, кабінет педагога, шкільна садиба, що формувалася за задумом і участю директора.

Незвичайні історії звичайних абітурієнтів

Щорічно до нашого університету вступає понад 1000 абітурієнтів. Багато, хто пройшов звичний шлях - від ЗНО до першого курсу, але дехто мав більш звивисті стежки. Історії саме таких студентів ми вирішили зібрати, щоб дізнатися про наших першокурсників трохи більше.

Павло: «Напевно, мене з 8 класу запевняли, що я хороший програміст і розбираюся в цьому, тому почав вчити у це сам»

Студент 1 курсу факультету філології та журналістики Павло Черкас міг би вже вчитися на 3 курсі фізико-математичного факультету за спеціальністю «Програмування». Утім вирішив обрати журналістський фах, бо вважає свій перший вибір помилковим.

Хлопець зрозумів, що йому більше до вподоби професія, де потрібно виявляти свій творчий потенціал, а для того, щоб бути «творчим у програмуванні, потрібно розбиратися у цій сфері». Про причину вступу на фізико-математичний факультет висловився так:

«Напевно, мене з 8 класу запевняли, що я хороший програміст і розбираюся в цьому, тому почав вчити у це сам».

Провчившись рік, Павло забирає документи і ще рік готується до вступу на іншу спеціальність, і в цей період навчається в ПТУ.

Наразі хлопець студент за спеціальністю «Журналістика»:

«Вибір був складним. Більше мене хвилювало ставлення до цього батьків. Переживав у той момент, коли їм потрібно було про це сказати», – поділився Павло про те, як важко було змінювати напрямок у навчанні.

Ірина: «Навчилася працювати з документами – навчуся і дітей учити»

Студентка першого курсу Ірина Безпала, яка наразі вчиться на пси-

холого-педагогічному факультеті, ще три роки тому, після 9 класу, вступила до Центральноукраїнського вищого професійного училища імені Миколи Федоровського за спеціальністю «Секретар». Як розповіла дівчина, вона не дуже хотіла працювати секретарем та йшла на цю спеціальність, щоб не сидіти у школі. Попри це, її метою було отримати вищу освіту.

Взагалі Іра хотіла вступити на спеціальність «Журналістика» факультету філології та журналістики. У перший день дівчина прийшла до університету з пакетом документів і дізналася, що для вступу на цю спеціальність їй потрібні результати ЗНО з математики, з якого у дівчини були не найвищі бали.

Наразі першокурсниця навчається за спеціальністю «Вчитель дошкільної та початкової освіти». Про свій перехід від секретаря до вчителя дівчина висловила так:

«Навчилася працювати з документами – навчуся і дітей учити».

Як розповіла Ірина, вона в жодному разі не шкодує, що вступила до університету: «З кожним днем я все більше і більше радію, що прийшла сюди».

Юлія: «Після медколеджу зрозуміла, що можу знову бути студенткою»

Юлія Говзан, студентка фізико-математичного факультету, у 2015 році закінчила Кіровоградський медичний коледж ім. Є. Й. Мухіна. Після чого дівчина пішла на три роки в декретну відпустку.

До медколеджу Юлія вступила для себе та своєї сім'ї, щоб мати медичні навички. Під час дипломної практики дівчина пропрацювала пів року на півставки на посаді шкільної медичної сестри. Як розповіла студентка, її не влаштувала заробітна платня та ставлення до медицини загалом.

Після закінчення коледжу минуло 4 роки, і тепер Юлії захотілося спро-

бувати себе в іншій галузі, тому вона обрала спеціальність учителя фізики. Навчатися у педагогічному університеті студентка мріє з 9 класу, а на фізмат дівчина вступила через те, що любить фізику та завжди хотіла бути вчителем.

Наразі Юлія навчається на державній формі. За словами студентки, вона трохи хвилювалася на вступних екзаменах, бо після 11 класу абітурієнти, на відміну від Юлії, мають багаж знань, який ще не забувся.

Утім вона здобула найвищий бал у групі на вступному іспиті, хоча викладачі допомагали та дозволяли користуватися літературою, за що вона їм дуже вдячна.

Зараз дівчина навчається в університеті та паралельно працює у сфері сільського господарства. Надалі вона хоче працювати вчителем у школі.

Анастасія: «Обидва фахи можуть знадобитися в житті»

Анастасія Забіляста — ще одна студентка, яка після 9 класу навчалася у Центральноукраїнському вищому професійному училищі імені Миколи Федоровського за спеціальністю «Оператор комп'ютерного набору». Як розповіла Анастасія, родичі порадили їй вступити до училища, бо воно знаходиться біля дому – зручно й можна зекономити на проїзді.

Після закінчення училища дівчина вирішила піти вчитися до педуніверситету. Спочатку вона думала вступити на факультет психології і педагогіки, але все-таки вступила на містський. Там було бюджетне місце та й малювати дівчині подобається більше – вона вирішила розвиватися в цьому напрямку.

Зараз вона навчається за спеціальністю «Вчитель образотворчого мистецтва». Незважаючи на те, що Анастасія ніколи не працювала секретарем, вона сказала, що їй ця професія подобається так само, як і вчитель об-

разотворчого мистецтва. Адже обидва фахи можуть знадобитися в житті.

Михайло: «Довелося спати з безхатками на вокзалі»

Цікавою історією поділився студент першокурсник Михайло Осауляк. Перед тим як вступити на факультет фізичного виховання, хлопець не склав ЗНО з історії, тому вступив до Вищого професійного училища №9 на спеціальність «Оператор комп'ютерного набору та програмного забезпечення». Провчившись там один рік, Михайло склав ЗНО з історії, зібрав усі потрібні документи, пройшов медогляд та подав електронну заяву на вступ до педуніверситету. День, у який йому потрібно було приїхати та подати документи на вступ, призначили на суботу, а на сайті університету було вказано п'ятницю.

О другій години ночі хлопець виїхав з Помічної та вже о четвертій ранку був у Кропивницькому. Кілька годин він спав на вокзалі з безхатками, бо не було де чекати, коли почне працювати міський транспорт. Коли він прийшов до університету, почув, що потрібно приїхати через декілька днів.

Через два дні Михайло знову приїхав до міста та чекав на вокзалі. Зрештою хлопець склав іспит і тепер навчається у педагогічному університеті на омріяній спеціальності вчителя фізичної культури.

Ось такі історії вступних перипетій маємо від першокурсників. Сподіваємося навчання у нашому університеті буде для них комфортним, насиченим знаннями та незабутнім на враження!

Редакція «УМ» буде відстежувати студентський шлях цих першокурсників, щоб почути від них наприкінці 4 курсу вже інші історії. Впевнені, що це будуть історії успіху!

Валерія Мучлер
студентка III курсу факультету філології та журналістики

Ми знаємо, що ви читали минулого літа

Редакція «УМ» дізналася у викладачів і студентів різних факультетів про найпам'ятніші літературні враження минулого літа.

Фізико-математичний факультет

Сніжана Миколаївна Богомаз-Назарова про книгу «Червоний горобець» Джейсона Метьюза — шпигунський роман.

Автор, відставний офіцер ЦРУ, екс-розвідник, знає, про що пише. А пише він про агентку російських спецслужб та американського контррозвідника. Увага: книга має рейтинг 18+.

Враження: «Не можу сказати, що дуже сподобалося, і книгу не рекомендую. Я люблю уявляти те, що відбувається, а тут було важко уявити — опис не дуже якісний»

Данило Бондар про «Колір магії» Террі Пратчетта, перший роман із серії «Дисковсвіт».

За допомогою дотепних натяків, гри слів та жартів він пародіює штампи фантастики 1980-х.

Враження: «Своєрідне іронічне фентезі. У тексті багато посилань на реальність. Наприклад, два ведмеді пливають на крижині на південь, і бачать купу металу, яка плавати не повинна б, але плаває, під звуки дуже зворушливого саундтреку — «Титанік». Ці книги варто було б прочитати усім, хто займається творчою діяльністю»

Природничо-географічний факультет

Сергій Васильович Мовчан про книгу «Країна Моксель, або Московія» Володимира Білінського.

Це роман-дослідження на історичну тематику, виданий у трьох томах. Автор спростовує офіційну версію історії Росії на основі російських та закордонних історичних джерел.

Враження: «Ця книга науково-популярна. І досить актуальна нині для всіх українців, тому що вона приділяє увагу моментам походження слов'ян і народів, які потім на основі слов'янських племен утворилися. Раджу цю книгу студентам, тому що вона важлива для патріотичного виховання»

Олена Костроміна про «Як правильно помилятися» від російської письменниці і блогерки Марти Кетро.

Учить допускати помилки з мінімальною шкодою та максимальним кайфом. Всі «мануали» від автора під однією обкладинкою. Увага: видання

не перекладалося українською.

Враження: «Досить цікава та почальна книга. Описує історію, у якій кожен може впізнати себе, і перейняти досвід на майбутнє»

Факультет педагогіки та психології

Олександр Іванович Іліаді розповів про книгу «Червона борода» Сюгоро Ямамото.

Це роман про японського лікаря, суворого на словах і доброго насправді. Цей лікар учить молодого колегу, що лише прийшов у лікарню для бідних. Зрештою, новачок, що спершу хотів піти, вирішує лишитися і допомагати людям.

Враження: «Від японської літератури може лишитися лише позитивне враження»

Лілія Зубчик про науково-фантастичну розповідь Деніела Кіза «Квіти для Елджернона».

Чарлі, головний герой, — розумово відсталий, але дуже хоче навчатися, і навчається в спеціальній школі для дорослих. Йому запропонували експеримент: підвищення інтелекту хірургічним способом. Чарлі погодився. Але результат не приніс йому бажаного щастя.

Враження: «Книга не сподобалася — автор засунув у текст усі проблеми світу, які лише міг. Читати її важко. Але варто»

Факультет філології та журналістики

Людмила Петрівна Кричун ділиться враженнями від прочитання «Захара Беркута» Івана Франка.

Історія про боротьбу жителів карпатського села Тухлі проти монголів. Зачіпає проблеми змагання за волю, свою землю.

Враження: «Прочитала, і склалося таке враження, що начебто я його до цього часу ніколи не читала. Вчилася — читала, звичайно, але тоді ці проблеми не стояли так гостро».

Нікіта Шендеровський розповідав про «Механічний апельсин» Ентоні Берджеса.

Роман про підлітка, який живе в антиутопічній Англії. В ній суспільство страждає від молодіжної субкультури, що сповідує надзвичайну жорстокість. Чи можна лікувати жорстокість насиллям — головне питання роману.

Враження: «Книга сподобалася, оскільки це антиутопія, і вона відрізняється від типових творів цього

жанру. Також «зайшло» використання російського сленгу, вийшло досить кумедно. Загалом 7 із 10».

Факультет іноземних мов

Богдан Вікторович Стасюк про книгу «Burr» Гора Відала — історичний роман, біографія маловідомого політичного діяча, одного з батьків-засновників США. Берр — дуже контраверсійна постать, через яку письменник намагається подати неоднозначні моменти історії Сполучених Штатів.

Враження: «Роман легко читається і сприймається, в ньому багато гумору та історичних фактів. Дуже міцна мейнстрімова книжка, яку не соромно порекомендувати або тримати в домашній бібліотеці»

Олексій Степовський про «16 законів успіху» Наполеона Хілла.

Це своєрідний посібник, який містить детальну програму, що допоможе кожній людині дізнатися про свої слабкості і вибудувати чіткий план їх подолання задля досягнення бажаного успіху.

Враження: «Вона частково змінила і моє життя, і погляди на деякі речі... Усім наполегливо раджу прочитати»

Факультет історії та права

Олег Васильович Русул рекомендує книгу «Як виробляти в собі впевненість і впливати на людей, виступаючи публічно» Дейла Карнегі.

Це збірник практичних порад, що допоможуть завойовувати й утримувати увагу аудиторії, підвищувати свій авторитет за допомогою публічних виступів. «Краща книга з ораторського мистецтва» за версією New York Times.

Враження: «Нормальна книга для читання. Фактично, це моя настільна книга, я неодноразово повертався до неї. Якщо хтось ще не читав, варто поцікавитися»

Микола Сабадаш про книгу «На стрімчаках божевілля» Говарда Лавкрафта.

Фантастична повість. Розповідь ведеться від імені геолога, що брав участь у полярній експедиції. У своєму щоденнику він розповідає, що серед безкраїх льодових пейзажів можна знайти далеко не саму лише холоднечу, а ще й древнє місто, таємниці якого загрожують людству.

Враження: «Нормальна книга, пристойна класика. Порадив би сту-

дентам інших факультетів».

Мистецький факультет

Наталя Василівна Свещинська розповіла про книгу «Кохання живе три роки» Фредеріка Бегбедера.

Знаменитий бестселер сучасного французького письменника, відверта та філософська історія про сумніви та віру в кохання, яка дає нову поживу для роздумів про стосунки.

Враження: «Фредерік Бегбедер — скандальний французький письменник, тому у нього кохання — кризь призму сарказму, іронії і цинізму. Але у нас з вами абсолютно різне сприйняття, то нащо я буду нав'язувати вам своє? Прочитаєте — буде власне»

Інеса Локарева рекомендує «Подорож на Схід» Берда Сполдінга.

Видання дорожніх заміток професора та його європейських і американських колег розкриває для читачів світ східної культури і мудрості. Перше видання, накладом в 1000 примірників, розійшлося за 6 днів.

Враження: «Одна із улюблених. Книга містить духовні істини, актуальні для нашої матеріалістичної епохи. Цікаво й швидко читається. Змушує мислити глибше, різнопланово. Раджу до читання»

Факультет фізичного виховання

Оксана Валентинівна Язловецька про книгу «До зустрічі з тобою» Джорджо Мойеса.

Успішний, цілком задоволений своїм життям хлопець із забезпеченої родини потрапляє в автокатастрофу, і його життя кардинально змінюється через каліцтво. Він наполягає на евтаназії. Батьки погоджуються, але водночас наймають доглядальницю, сподіваючись, що її життєлюбність поверне їх синові бажання жити.

Враження: «Я ридала, та й не лише я, а й всі подруги теж»

Дмитро Бугрій розповів про серію книг «Грозові ворота» Олександра Тамонікова.

Після виходу однойменного багатосерійного фільму під такою назвою перевидали роман «Рота йде в небо», що розповідає про тяжкий, запеклий бій спецназівців із бандитами, що засіли на гірських дорогах. Це насичена і трагічна історія від автора, що сам пройшов пекло війни.

Враження: «Раджу прочитати всю серію. Це хороші книжки, добре написані, із якісним сюжетом»

Починати вивчати англійську мову не треба!

Фасилітатор, модератор, супервайзер, коучінг, трафік, стейкхолдер, аутсорсінг, стартап, ритейлер, стейкхолдер, фрілансер, скуба-дайвінг, роуп-джампінг, браузер, логін, юзер, сторітелінг — ці та інші англійські слова аваланшем ринули в усі сфери повсякденного життя.

Назагал мовний ландшафт нашого сераундінгу змінюється колосальними темпами! Поспішаючи на роботу, ми радіємо, коли бачимо вивіску coffee to go. Беремо запашну каву, капкейки або макарони, стрибаємо в потрібний мувер, дістаємо дівайси та гаджети — й на декілька хвилин переносимося у віртуальну реальність.

На роботі перед нами постають нові челенджі. Наприклад, ще декілька тижнів тому викладачі та студенти жили спокійно й навчалися згідно з навчальними планами та навчально-методичними комплексами, аж раптом з'явилося нове поняття — силабус!

Спочатку наукова спільнота сприйняла це як пранк, але в ході коворкінгу та нетворку з'ясували, що це модернізований курикулум. Щоб бути в мейнстрімі всіх можливих рейтингів, маємо зробити це до визначеного дедлайну.

Протягом дня проводимо зі студентами тренінги, з колегами беремо участь у вебінарах, пишемо статті у Scopus та Web of Science, проводимо консалтінги, виграємо гранти, започатковуємо стартапи тощо.

Після роботи можемо повечеряти в лаунж кафе, зробити там селфі та зачекінітись; можемо сходити на шопінг, потрапити під чари промоутера і придбати брендові речі; можемо поринути у світ фейсбуку або інстаграм, лайкнути пост, залишити під ним комент та зафрендитися.

За допомогою месенджерів WhatsApp або Viber відправляємо своїм коханим симпатичні стікери зі словами Good Night та I Love You і засинаємо щасливі під слова Happy birthday to you, бо за стіною сусіди святкують день народження.

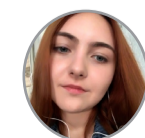
Тож починати вивчати англійську мову чи ні? На це питання я дам чітку відповідь — ні! Англійська мова вже є частиною нашого життя! Навіть на елементарному рівні людина вже знає декілька сотень слів, запозичених з англійської мови.

Початковий рівень нами подолано і починати вивчати з нуля англійську мову не потрібно! А ось удосконалювати її необхідно, бо зовсім скоро ми перестанемо розуміти світ, у якому живемо!

Світлана Шандрук

Завідувачка кафедри лінгводидактики та іноземних мов

Наталія Черепова

студентка II курсу факультету філології та журналістики

«Весь день дізнаємося нове, а ввечері ділимося набутим»

Катерина та Олександр Бондаренки – доценти кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики. Вони працюють в ЦДПУ ім. В. Винниченка майже 20 років. Разом вже 18 років. Подружжя виховує доньку.

Про історію знайомства, сімейне життя, роботу та відпочинок у розмові з «УМ» розповідають чоловік та дружина.

«Романтика – це щось глибше, ніж квіти і свічки»

Катерина розповідає, що з майбутнім чоловіком познайомилась на поверсі фізико-математичного факультету. Обоє на той час навчалися в аспірантурі. У серпні дівчина прийшла на офіційну роботу. «Як відомо, середина серпня – це розпал відпусток, тому питання, де б тут вже починати працювати виглядало трохи маніяково», – пригадує Катерина. Сходи семиповерхівки – символічне місце для пари. «Буває, що бігаєш і не згадуєш. А буває – от як зараз. Це місце сили – енергетичне і повне сенсів і нових ідей», – додає Катерина.

Для подружжя романтика – це щось глибше і складніше, ніж квіти і свічки.

Жінці в чоловікові подобається розум, щирість та здатність взяти на себе відповідальність. «Вона гарна,

глибока і завжди вірить у краще», – говорить про дружину Олександр.

«Найскладніше – уповільнювати ритм в кінці робочого тижня»

Уся сім'я навчається в режимі нон-стоп. Окрім пар, у Олександра – бізнес. Він директор локалізаційної компанії Translatel. Для подружжя типове – весь день дізнаватися про нове (з індустрії, університету, школи) – а ввечері ділитися набутим.

Олександр розповідає як-то працювати на одній роботі з дружиною: «Ми обоє пов'язані з перекладом. Я – практично, Катерина – дидактично і соціолінгвістично. Для нас ця синергія абсолютно природна, і тому наблизити позиції бізнесу й університетської освіти (в кількох ініційованих мною волонтерських проєктах), маючи під боком (в прямому сенсі) критика і скептика, дуже зручно й продуктивно».

Катерині працювати з чоловіком цікаво та комфортно. Про недоліки жінка говорить так: «Ну, якщо не зважати на те, що донька весь час “в темі” перекладацького та викладацького життя і для неї там майже немає секретів. Ми не зацікнені і не зашорені. А з викладацьких недоліків – ну, звісно, вимагаємо від доньки в школі по максимуму, це неперекорне,

на жаль».

Найскладніше для подружжя – це уповільнювати ритм у кінці робочого тижня. «З подорожей привозимо спеції та ідеї»

Чоловік та дружина часто подорожують у справах, тому стало традицією для тих, хто залишається удома з донькою – разом «трекати» рух літаків та «ловити» виступи в медіа.

Катерина зізнається: «Тюленячі відпустки з all-inclusive не для нас». Для них подорожі – це рух. «Трекер руху під час відпусток просто не встигає вітати з перевиконанням навантажень», – запевняє Олександр.

Хатню роботу виконує той, хто менше зайнятий по роботі. Переважно це дівчата. Катерина запевняє, що її чоловік не з тих, хто нездатний самостійно зварити суп.

Олександр розповідає: «Останнім часом з улюблених страв – якісний сир і келих вина. З подорожей привозимо спеції та ідеї – так у домі приживається іспанська паелья або угорський гуляш».

На питання, як чоловікові живеться в оточенні дівчат, зізнається: «Вони нестандартні, ці дівчата: майже ніколи не запізнюються і не довго збираються. Але й стандартні: емоційні і кожна вимагає окремого підходу. Поки справляюсь, сподіваюся».

Лариса Пінчевська
студентка IV курсу факультету філології та журналістики

Які стилі одягу домінують на факультетах?

На перервах ви можете побачити особливий стиль кожного факультету, який розбавляє сірі студентські будні оригінальними шкарпетками із дивними надписами та різнокольоровими шапками. А тепер коротко про те, як по зовнішньому вигляду відрізнити факультети.

Мистецький факультет: Тришки різний Style.

На одязі всі кольори палітри. Від яскраво-рожевого до особливо чорного (зрозуміють тільки художники). Не забувайте про сезонний кубізм, футуризм, реалізм та символізм. Восени має попит сюрреалізм.

Музикантам притаманний образ святковості. Чорні костюми чи довгі сукні додають особливого святкового шарму мистецькому факультету.

Танцюристи носять вільний одяг, щоб у будь-який момент почати танцювати.

Факультет психології та педагогіки: Майже суворий Style.

Педагоги і психологи люди серйозні! Коридори університету заповнені класичними чорно-білими образами.

Та не поспішайте з висновками, студенти знають, як розбавити ці образи яскравими акцентами – значки з мотиваційними і смішними фразами, прикріплені на портфелі, тонко відображають дитину в їхніх серцях.

Факультет філології та журналістики: Невидимка Style.

Ці студенти одягаються просто – що перше випаде з шафи. Головне для них не виділятися з натовпу і легко стати невидимкою. Не лякайтеся, побачивши в університеті, людину в старому розтягнутому светрі, порваних джинсах та різних кедах.

Природничо-географічний факультет: Гоґвардс Style.

Якщо уявити наш університет Педвартом, то студенти природничо-гео-

графічного факультету теж розподіляються на маленькі групки, ніби на міні-факультети за здібностями. Тому ви могли помічати молодих людей у білих мантиях із жовтим, червоним, синім або зеленим символом на ньому відповідно до групи приналежності.

Факультет іноземних мов: London_Is_The_Capital_Of_Great_Britain Style.

Піджаки, жакети, спідниці, сорочки і традиційні незручні костюми – все за класикою. У перші місяці

навчання всі дотримуються суворого, консервативного та практичного стилю.

Утім чим більше студенти «варяться» у культурі Англії та Німеччини, тим вільнішим стає їх стиль. Футболки з бітлами, сорочки в клітинку, потерті джинси й пошарпані кеди.

Факультет історії та права: Дрес-код Style.

Традиційний діловий дрес-код стає найголовнішим стилем для цього факультету. Що ж робити, якщо сірі,

чорні та темно-сині костюми порядком набридли?

Вихід тільки один – ШКАРПЕТКИ! Сучасна молодь не цурається розбавляти нудні тони яскравими акцентами. Різнокольорові, часом із дивними і незрозумілими принтами, шкарпетки дипломатично визирають з-під сірих штанів.

Фізико-математичний факультет: Доктор Фуфелшмертц Style.

Студенти, як і доктор Фуфелшмертц (мультсеріал «Фінес і Ферб»), полюбляють лабораторні халати, щоб відповідати іміджу справжнього генія. Під халатом звичай чорна водолазка, сірі штани й чорні туфлі.

Університетськими коридорами бродять майбутні крейзі-професори. Якщо прислухатися до їхнього бубоніння, можна почути план розрахунків машини часу чи як поладити тостер.

Факультет фізичного виховання: Один_Раз_Купив Style.

Перед початком навчального року студенти факультету фізичного виховання роблять закупки спортивних костюмів. Загалом, вони мають 8 спортивних костюмів: 1 – парадний, а інші на кожен день. Тому, викладачі за одягом своїх студентів можуть дізнатися, який зараз день тижня.

Ілона Рожанчук, Поліна Грім
студентки III курсу факультету філології та журналістики

Адреса редакції: м. Кропивницький, вул. Шевченка, 1, корпус №5, кафедра журналістики

Редактор Наталя Фенько

Засновник «Університетського меридіана» - ректорат ЦДПУ ім. В. Винниченка

Верстка: Дар'я Федоренко
Дизайн: Анастасія Зотова

Редакційно-видавничий відділ ЦДПУ ім. В. Винниченка

Зам. № 8683
Тираж 150